

చక్కాత్వీ - బట్టాత్వీ

చర్చాపై సమిక్ష

రచన

శాస్త్రీ మిర్చా గులాం అహ్మద్
మసీఫిం మోవ్రూద్ అల్లైహాస్ లాం

ప్రకాశకులు

నజారత్ నప్పో ఇషాఅత్
సద్ర్ అన్నమన్ అహ్మదియ్ ఖాదియాన్

వక్కానీవ్ - బట్టానీవ్

వర్షాపై సమిక్ష

రచన

పూజుతీ ఖిర్జు గులాం ఆహ్నాది శాబియలానీ
మసీఫొ వోషిదీ, మహీం వూఠలాది అల్లైలిస్సులాం

అసువాదము

హఫిజ్ సయ్యద్ రసూల్ నియాజ్

పుచురు

నజారత్ నప్రో ఇషాఅత్

సద్రీ అన్జుమన్ అహ్నాదియ్య భాదియాన్

ریو یو بر مباحثہ چکڑالوی و بٹالوی

**REVIEW BAR MUBAHISA CHAKDALWI
WA BATALWI**

**URDU BY
HAZRAT MASIH MOUD ALAIHISSALAM**

**TELUGU
CHAKDALWI - BATALWI CHARCHA
PAI SAMEEKSHA**

**Telugu Translation By
Hafiz Syed Rasool Niyaz**

Ist Edition : 2021
Copies : 500
Printed at : Fazl-e-Umar Printing Press Qadian
Published by: Nazarat Nashr-o-Isha'at,
 Sadr Anjuman Ahmadiyya Qadian,
 Dist: Gurdaspur, Punjab, India, 143516

ఇతర వివరాలకు సంప్రచించగలరు
www.alislam.org
www.ahmadiyyamuslimjamaat.in
Toll Free No: 1800-103-2131

తాతి హలుకూలు

హజుత్ మసీహ్ మాహూద్ ఆలైహిస్సులాం ఈ చిన్న పుస్తకముతో ఎంతో విలువైన మార్గదర్శకాలు చేశారు. ముస్లిముల లోని వర్గములు పరస్పరం వాదించుకొని ఇస్లాం బోధనలకు విరుద్ధమైన విషయములను వెళ్లడించినందున వారు (ఆ) స్పందించారు. తద్వారా పవిత్ర ఖుర్జున్ గొప్పతనము, హదీసు నిజమైన స్థాయిని మనము తెలుసుకోగలిగినాము. ఇందులో తమ జమాత్ కొరకు కూడ గొప్ప ఉపదేశము చేశారు.

హజుత్ మిర్జా మప్రూర్ అహ్మాద్ భాలీఫతుల్ మసీహిల్ ఖామిన్ అయ్యదహల్లాహు తఱలా బినస్సిహిల్ అజీజ్ ఆమోదముతో ఈ పుస్తకమును తెలుగు భాషలో ప్రచురిస్తున్నాము. గో॥ హఫిజ్ సయ్యద్ రసూల్ నియాజ్ ఇంచార్జి తెలుగు డెస్క్ దీనిని తెలుగులో అనువదించగా గో॥ ముహమ్మద్ లతీఫ్ షరీఫ్ కొండూరు రిహ్యా కమిటి అధ్యక్షులు, గో॥ షఖీర్ అహ్మాద్ యాకూబ్ ముబల్లిఫ్ గారలు పరిశేలించి, ప్రూఫ్ రీడింగ్ చేశారు. ఈ పుస్తక ప్రచురణలో సహకరించిన వారందరికి అల్లాహ్ తఱలా చక్కటి ప్రతిఫలము నొసంగుగాక! ఈ పుస్తకము పారక మహాశయులందరికి ఆధ్యాత్మికంగా ప్రయోజనము కలిగించుగాక!

హఫిజ్ మఖ్బామ్ షరీఫ్
నాజిర్ నష్టో ఇషోఅత్ ఖాదియాన్

హజుత్ మిర్జా గులాం అహ్మద్

ఖాదియాని అలైహిస్సులాం

(రచయిత పరిచయం)

హజుత్ మిర్జా గులాం అహ్మద్ ఖాదియాని మసీహ్ మాహూద్, మహ్మద్ మాహూద్ అలైహిస్సులాం 1835 ఫిబ్రవరి 13వ తేదీన భారత దేశములోని ఒక చిన్న పట్టణము ఖాదియానలో జన్మించారు. బాల్యము నుండే వారు దైవారాధన, దుఱలు (ప్రార్థనలు), పవిత్ర ఖుర్జాన్తో పాటు ఇతర గ్రంథముల పరిచయములో నిమగ్నమై వుండేవారు. అప్పుడు నలు వైపుల నుండి ఇస్లాంపై దాడులు జరుగుతున్నందున దాని దయనీయ స్థితిని చూసి తీవ్ర కలతకు గురయ్యేవారు. ఇస్లాం రక్షణతో పాటు దాని బోధనలను స్వచ్ఛమైన రీతిలో ప్రపంచములో వ్యాపింపజేయుటకు వారు (ఆ) నుమారు 90 కంటే అధిక పుస్తకములను రచించారు. వేల సంఖ్యలో ఉత్తరములు వ్రాశారు. అనేక ధార్మిక సంభాషణలు, చర్చలు జరిపారు. మానవులకు సృష్టికర్తతో సంబంధమేర్పరచ గల ధర్మము ఇస్లామ్ మాత్రమే అని, ఇస్లాంను అనుసరించి మానవుడు ప్రవర్తనల పరంగా, ఆధ్యాత్మికంగా ఉన్నత స్థాయికి చేరవచ్చునని వారు తెలిపారు.

చిన్నతనము నుండే వారు సత్య, దివ్య స్వప్నములతో పాటు దైవ సంభాషణలతో సత్కరించబడిరి. 1889 మార్చి 23వ తేదీన

అల్లాహ్ తఱలా అభీష్టము మేరకు బైతుల్ ప్రతిజ్ఞ పరంపరను ప్రారంభించి ఒక పవిత్ర సంస్కృత పునాది వేశారు. దైవ సంభాషణల లో క్రమంగా ప్రగతి సంభవించెను. కావున ప్రపంచమంతటా వివిధ నామములతో గుర్తింపు పొందిన ప్రపంచ సంస్కృత వాగ్దత్త తానేనని అల్లాహ్ తఱలా ఆదేశముతో ప్రకటించుకొనిరి. హాజైత్ ముహమ్మద్ ముస్తఫా సల్లలూహు అలైహి వసల్లం భవిష్యవాణి ప్రకారము అవతరించవలసిన మసీహ్, మహీ తానేనని కూడ వారు ప్రకటించారు. ఇప్పుడు అహ్మదియ్ సంస్ ప్రపంచ పటములోని 216 కంటే అధిక దేశములలో స్థిరంగా ఏర్పడినది.

1908 మే 26వ తేదీన వారు పరమపదించిన తర్వాత పవిత్ర ఖుర్జాన్, ఇస్లాం స్తాపకులైన హాజైత్ ముహమ్మద్ ముస్తఫా సల్లలూహు అలైహి వసల్లం భవిష్యవాణిల ప్రకారము వారి (అ) అవతరణ లక్ష్మీమును పూర్తి చేయుటకు ఖిలాఫత్ (ఉత్తరాధికారిత్వ) వ్యవస్థ ప్రారంభమయ్యెను. ప్రస్తుతం వారి (అ) ఐదవ ఖలీఫాగా, అహ్మదియ్ జమాత్ (సంస్) వర్తమాన ఇమామ్ (అంతర్జాతీయ అధినేత)గా హాజైత్ మిర్జా మస్తూర్ అహ్మద్ అయ్యదహల్లాహు తఱలా బినస్రిహాల్ అజీజ్ ప్రస్తుతం లండన్ కేంద్రముగా విధులు నిర్వహిస్తున్నారు.

పుస్తక పేరిచయిం

(హాజిత్ మౌలానా జలాలుద్దీన్ షంస్)

మోల్సీ అబూ సయిద హుహమ్మద్ హుసీన్ బటాల్స్ గారి
మరియు మోల్సీ ఆబ్దుల్లాహ్ చక్కాల్స్ గారి మధ్య జరిగిన
చర్చపై మనీహ్ హొండ్ ద్రైక నిర్దేశ గారి సమీక్ష

1902 నవంబర్ లో బటాల్స్ - చక్కాల్స్ మధ్య ఒక చర్చ
జరిగినది. (ముబాహిస అనగా చర్చ పూర్తి వివరముల కొరకు
ఇషాఅతుస్సున్నాహ్ పత్రిక సంపటి 19 సంచిక 5 పుట 141-
231 లను దర్శించగలరు.) మోల్సీ ఆబ్దుల్లాహ్ గారు చక్కాల్స్
జిల్లా మియానవాలీ నివాసులు. తమను తాము అప్పే ఖుర్జాన్
అనే వారు. హదీసును పూర్తిగా నిరాకరిస్తారు. వారికి పోటీగా
మోల్సీ ముహమ్మద్ హుసీన్ బటాల్స్ గారు హదీసును ఖుర్జాన్
కొరకు న్యాయమూర్తిగా నిర్ణయించేవారు. ఇలా చక్కాల్స్ గారు
హదీసుల గురించి కనిష్టానికి పాల్పడగా మోల్సీ బటాల్స్ గారు
గరిష్టానికి పాల్పడ్డారు. హాజిత్ మనీహ్ మోహాద్ అలైహిస్సులాతు
వస్తులాం వారి చర్చ గురించి తమ తీర్పును ఘైడిస్తు ఈ పుస్తకములో
ఇట్లు వ్రాశారు.

“ఇస్లామీయ సన్మానములపై స్థిరంగా వుండుటకు మూడు
విషయములు వున్నవి.

- (1) పవిత్ర ఖుర్జాన్: ఇది అల్లాహ్ తఱలా గ్రంథము.....
 - (2) సున్నత్:అనగా కేవలం హాజిత్ ముహమ్మద్ సల్లం కర్మలని
-

మేము భావిస్తాము. ఆది మొదటి నుండి కొనసాగుతుంది. ఆరంభము నుండి పవిత్ర ఖుర్జాన్తో పాటే మొదలైనది.

(3) సన్మార్గమునకు మూడవ మార్గము హదీసు. మా దృష్టిలో హదీసులు అనగా కథనముల రూపంలో వివిధ కథకుల ద్వారా హజుత్ ముహమ్మద్ సల్లల్హాహు అలైహి వసల్లం అనంతరం వంద, నూట యాభై సంపత్తురములు గడిచినప్పుడు సమకూర్చబడినవి....

కావున సరియైన విశ్వాసమేమనగా అప్పో హదీసుల వలె హదీసులకు పవిత్ర ఖుర్జాన్తైపై ప్రాధాన్యతనివ్వకూడదు..... మాల్యీ అబ్బుల్లాహో చక్కాల్యీ మాదిరిగా హదీసులను కేవలం ఆనవసరమైనవి, అసత్యమైనవని కూడ భావించరాదు. ఖుర్జాన్, సున్నత్తను హదీసుల కొరకు కొలమానముగా భావించవలెను. పవిత్ర ఖుర్జాన్, సున్నత్తకు వ్యతిరేకము కాని హదీసును తలవంచి స్వీకరించవలెను. ఇదే సత్పుఢము.”

(చక్కాల్యీ - బట్టాల్యీ చర్చాపై సమీక్ష పుట: 6-10)

ఫిబ్ర్వర్ష అహ్మాదియ్ గురించి ప్రాథమిక సూత్రములు:

హజుత్ అబ్బున్ మసీహో మౌణాద్ అలైహిస్నులాం ఇట్లనిరి.

“ఏదేని హదీసు పవిత్ర ఖుర్జాన్, సున్నత్తకు విరుద్ధముగా, వ్యతిరేకంగా లేనిచో ఆది ఎంతటి తక్కువ స్థాయి హదీసు అయినను దానిని ఆచరించట, మానవుడు సిద్ధము చేసిన ఫిబ్ర్వర్ష (తీర్మానం) పై దానికి ప్రాధాన్యత ఇచ్చుట మన జమాత్ కర్తృవ్యము కావలెను. హదీసులో ఏదేని సమస్యకు పరిష్కారము లభించనిచో, ఇంకా సున్నత్, పవిత్ర ఖుర్జాన్లో సైతం లభించనిచో హన్ఫీ ఫిబ్ర్వర్షను ఆచరించవలెను. ఎందుకనగా ఆ వర్గము అధికంగా దైవ అభీష్టము ప్రకారము గలదు. ప్రస్తుత మార్పుల వలన హన్ఫీ ఫిబ్ర్వర్ష ఏదేని

చక్కాలీవ్-బటాలీవ్ చర్చపై సమీక్ష

సరియైన తీర్పు ఇవ్వలేని పరిస్థితిలో ఈ సంస్థ విద్యావంతులు తమకు అల్లూహ్ తఱలా ప్రసాదించిన తెలివితేటలను ఉపయోగించి ముందడగు వేయవలెను. కాని మౌలీవ్ అబ్దుల్లాహ్ చక్కాలీవ్ మాదిరిగా అనవసరంగా హదీసులను తిరస్కరించకూడదని జాగ్రత్త పడవలెను. పవిత్ర ఖుర్జాన్, సున్నత్కు విరుద్ధముగా ఏదేని హదీసును పొందినచో ఆ హదీసును నిశ్చయముగా విడిచి పెట్టండి.... ఇలాగే వారు మౌలీవ్ ముహమ్మద్ హన్ఫేస్ వర్గము వలె హదీసు గురించి గరిష్టానికి పాల్పడకుండా, అబ్దుల్లాహ్ మాదిరిగా కనిష్టానికి కూడ పాల్పడక ఈ విషయములో సమాన్మత మార్గమును తమ కొరకు నిర్ణయించుకోవలెను.”

(చక్కాలీవ్ - బటాలీవ్ చర్చపై సమీక్ష పుట: 11, 12)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
نَحْمَدُهُ وَنُصَلِّ عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ

మొల్వీ అజునా సంఖాద్ ముహమ్మద్

పుస్తక్ బట్టాల్వీ గారి మరియు

మొల్వీ ఆజ్ఞల్లాహ్ చక్కాల్వీ గారి

మధ్య జరిగిన చర్చాపై

మసీహ్ మొషాద్ దైవ నిర్ణేత గారి సమిక్ష

మరియు సంస్కృత జక ఉపదేశము

పైన తెలిపిన శీర్షికతో జరిగిన చర్చకు ఈ క్రింది విషయము కారణమయ్యనని ఇఱు పక్కాల వ్యాసముల ద్వారా తెలిసినది. మొల్వీ అజ్ఞల్లాహ్ గారు పవిత్ర ప్రవక్త సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం హదీసులను కేవలం వృథా అని భావించేవారు. ప్రస్తావించుట కూడ మర్యాదకు విరుద్ధపైన రీతిలో వాటి గురించి మాటల్లాడుతారు. వారికి పోటీగా మొల్వీ ముహమ్మద్ మసీహ్ గారు హదీసులను ఇలాగే వృథా, పనికిమాలిన, నమ్మదగ్గవి కానిచో ప్రార్థనల, ధార్మిక సమస్యలు అనత్యమైపోవునని వాదించిరి. ఎందుకనగా పవిత్ర ఖుర్జాన్ ఆదేశముల వివరములు హదీస్ ద్వారానే లభిస్తాయి. కాని పవిత్ర ఖుర్జాన్ మాత్రమే సరిపోవునని భావించినచో ఘజ్జర్ నమాజ్ లో రెండు రకాతులు ఘర్జ్ అని మాట్లాడ్ నమాజ్ లో

చక్కాల్యీ-బట్టాల్యీ వర్షపై సమీక్ష

మూడు రకాతులు ఫర్జ్ అని మిగతా మూడు నమాజులలో నాలుగు నాలుగు రకాతులు ఫర్జ్ అని పవిత్ర ఖుర్రా ఎలాంటి నిదర్శనము చూపగలరు! ఈ విమర్శలో ఒక పొరపాటు ఉన్నను ఇది చాలా గొప్ప రీతిలో చేయబడినది. అందుకే ఈ విమర్శకు మౌల్య అబ్బల్లాహ్ గారు సంతృప్తికరమైన సమాధానము ఇవ్వలేదు. ప్రాయటకు అర్థత లేని పనికిమాలిన విషయములను మాత్రమే ప్రాశారు. ఈ విమర్శ ఫలితముగా ఇస్లాంలోని వర్గములన్నిటిలో నామరూపాల్నే ఒక నూతన నమాజ్ఞను మౌల్య అబ్బల్లాహ్ గారు ప్రవేశ పెట్టువలసి వచ్చినది. అత్తహియ్యాతు, దురూద్, ఆచరణ ప్రకారము నమాజ్ లో చదువబడే ఇతర దుఱలన్నిటిని వారు రద్దు చేసి, వాటికి బదులుగా పవిత్ర ఖుర్రా దుఱలను మాత్రమే చేర్చిరి. ఇలాగే నమాజ్ లో ఇంకా చాలా మార్పులు చేర్పులు చేశారు. వాటిని ఇచట ప్రస్తావించాల్సిన అవసరం లేదు. బహుశాః హజ్, జకాత్ మొదలగు విషయములలో కూడ మార్పులు చేసి వుండవచ్చును. మౌల్య అబ్బల్లాహ్ గారు భావించినట్టే హదీసులు ఇలాగే ఖండించదగ్గవి, అనవసరమైనవా! అల్లాహ్ క్షమించుగాక! కానే కాదు.

వాస్తవ విషయమేమనగా ఈ ఇద్దరు వ్యక్తులలో ఒకరు కనిష్ఠ మార్గమును అవలంభించగా మరొకరు గరిష్ఠ మార్గమును అనుసరించారు. మహో ప్రవక్త సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లంతో నేరుగా రుజువైన హదీసులు ఖండించదగ్గవి, అనవసరమైనవి కావనుటలో మొదటి వ్యక్తి మౌల్య ముహమ్మద్ హలేన్ గారు సత్యము పైనే ఉన్నారు. కాని వారు స్థాయి అంతస్తుల రక్షణ చట్టమును ఎంతగా నిర్వ్యర్యం చేసి హదీసుల స్థాయిని పెంచుతున్నారనగా దాని వలన పవిత్ర ఖుర్రాన్ అనివార్య స్థితిలో అవహాళనకు

గురగుతున్నది. అది తిరస్కరణకు గురగుతుంది. అల్లాహ్ గ్రంథమును వ్యతిరేకించట, వీపు వెనుకకు నెట్టుటను వారు పట్టించుకోవడం లేదు. అల్లాహ్ గ్రంథములో వివరంగా వున్నటు వంటి విషయములపై హదీస్ విషయమునకు అధిక ప్రాధాన్యత నిస్తారు. ప్రతి ఒక్క విషయములో అల్లాహ్ గ్రంథము కంటే హదీస్కు గొప్ప స్థానమిస్తారు. ఇది పూర్తిగా పొరపాటు, న్యాయ వ్యవస్థను దాటిపోవుటగును. గొప్ప స్థాయి గల అల్లాహ్ తఱలా పవిత్ర ఖుర్జాన్లో ఇట్లు నెడివెను. **فَإِيَّاهُدِيْثٌ بَعْدَ اللَّهِ وَأَلْيَهُ يُؤْمِنُونَ** అనగా అల్లాహ్నాను అతని సంకేతముల ను నిరాకరించిన తరువాత మీరు ఏ హదీసు విషయమును విశ్వసింతురో తెలుపండి. (అల్జాసియహ్ -44: 7) ఇచట హదీస్ అను సాధారణ పదమును ఉపయోగించి ఖుర్జాన్కు విరుద్ధమైన, వ్యతిరేకమైన హదీసు భావము ఖుర్జాన్ అణుగుణంగా లేనిచో దానిని ఖండించమని స్పష్టముగా తెలుపబడెను. ఈ హదీస్ అను పదములో ఒక భవిష్యవాణి సైతం గలదు. అది చాలా స్పష్టముగా ఈ సూక్తి ద్వారా తెలుస్తుంది. ఒకప్పుడు ఈ సమాజములో కొంత మంది పవిత్ర ఖుర్జాన్ను విడిచిపెట్టి పవిత్ర ఖుర్జాన్ ఆదేశములకు విరుద్ధమైన, వ్యతిరేకమైన విషయమును పాటిస్తారని పైన తెలుపబడిన సూక్తిలో సంజ్ఞ గలదు. సారాంశమేమనగా అప్పొ హదీస్ అను ఈ వర్గము ఈ విషయములో అల్ప మార్గములో నడుస్తుంది. ఎందుకనగా వారు పవిత్ర ఖుర్జాన్ సాక్షముపై హదీస్ విషయమునకు అధిక ప్రాధాన్యతనిస్తారు. వారు న్యాయము, దైవభీతితో వ్యవహరించినచో ఇటువంటి హదీసుల అర్థము పవిత్ర ఖుర్జాన్ భావమునకు అనుగుణంగా చేయవచ్చును. కాని ఈ విషయములో అనగా అల్లాహ్ స్పష్టమైన, నమ్మకమైన శాసనమును

చక్కాల్యీ-బట్టాల్యీ చర్చపై సమిక్ష

విడిచిపెట్టుటకు, వదిలిపెట్టుటకు వారు రాజీ పడ్డారు. కాని అల్లాహ్ గ్రంథమునకు వ్యతిరేకమైన హదీసులను విడిచిపెట్టుటకు లేదా అల్లాహ్ గ్రంథమునకు అణుగుణంగా భావించుటకు వారు రాజీ పడలేదు. ఇటువంటి కనిష్ఠ మార్గమును మాల్యీ ముహమ్మద్ హనీస్ అవలంభించాడు.

వారి విరోధి మాల్యీ అబ్దుల్లాహ్ గారు గటిష్ట మార్గమును అవలంభించారు. వారు హదీసులను పూర్తిగా నిరాకరించారు. హదీసులను నిరాకరించుట వాస్తవానికి ఒక రకంగా పవిత్ర ఖుర్జాన్ ను నిరాకరించుట అగును. ఎందుకనగా అల్లాహ్ తత్తులా పవిత్ర ఖుర్జాన్ లో ఇట్లు నుడివెను.

قُلْ إِنَّمَا تَنْهَىٰ عَنِ الْحَسَنَاتِ
مَا يُحِبُّ الْمُجْرِمُونَ

అనగా మీకు అల్లాహ్ పట్ల ప్రేమ వున్నచో నన్ను అనుసరింపుము. అప్పుడు అల్లాహ్ మిమ్ములను ప్రేమించును. (ఆలె ఇమ్రాన్ -3:32) అల్లాహ్ తత్తులా ప్రేమ హజిత్ ముహమ్మద్ సల్లల్హుఅలైహి వసల్లం అనుసరణతో ముడిపడి వున్నప్పుడు వారి అనుసరణకు ఆధారమైన వారి ఆచరణాత్మక ఆదర్శములను తెలుసుకొనుటకు హదీస్ కూడ ఒక మార్గమగును. కనుక హదీస్ ను వీడిన వ్యక్తి అనుసరణ పద్ధతిని కూడ వీడును. హదీసులన్నీ అనుమానము, సందేహముల నిధి మాత్రమే అను మాల్యీ అబ్దుల్లాహ్ గారి వాఖ్యము వాస్తవానికి అవగాహనరాహిత్యము వల్లనే ఏర్పడిన ఆలోచన. ఈ ఆలోచనకు మూలము హదీస్ నిపుణుల ఒక తప్పుడు, అసంపూర్ణ వివరణయే. దాని వలన చాలా మంది మోసహోయారు. ఎందుకనగా మన చేతులలో ఒకటి అల్లాహ్ గ్రంథముండగా రెండవది హదీసు గలదు. అల్లాహ్ గ్రంథము గురించి హదీస్ న్యాయమూర్తిగా వున్నది. అనగా హదీసులు న్యాయమూర్తిగా లేదా

జడ్జగా కుర్చీలో కూర్చొనివుండగా వాటి సమక్షములో భుర్జాన్ ఒక దరఖాస్తుదారునిగా నిలబడి వున్నది. ఫలితముగా హదీన్ ఆదేశమునకు భుర్జాన్ లోబడి వున్నదని వారు వివరిస్తారు. ఇటువంటి ప్రసంగముతో ప్రతి ఒక్కరు మోసపోయే అవకాశము ఎంతైనా వున్నది. ఎందుకనగా హజుత్ ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం ఆనంతరం వంద, సూట యూబై సంవత్సరములు గడిచినప్పుడు హదీసులు సమకూర్బబడినవి. మానవ మార్పులు చేర్చులకు అవి అతీతం కావు. ఒక రకంగా అవి వర్గముల కూర్చు, ఊహోజినితం. వాటిలో చాలా తక్కువ అనగా అరుదుగా అసలైన అనుచరుల పరకు కథనములు చేరుతాయి. ఇటువంటియే పవిత్ర భుర్జాన్పై న్యాయనిర్ణేతగా వున్నప్పుడు ఇస్లాం ధర్మము మొత్తం భ్రమ, ఊహాల రాశి అని బహిర్జతమగును. యదార్థమేమనగా ఊహ నిప్పుయోజనమైనది. భ్రమను మాత్రమే నమ్ముకున్న వ్యక్తి ఉన్నత స్థానము నుండి క్రింద పడినట్లు అగును. అందుకే అల్లాహో తఱలా ఇట్లనెను. *إِنَّ الظَّلَّ لَا يُعْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئاً* అనగా నిజమునకు భ్రమ సత్యము ముందు ఏమియును చేయలేదు. (యూనస్: 10:37) కావున పవిత్ర భుర్జాన్నను విడిచిపెట్టినట్లగును. ఎందుకనగా న్యాయమూర్తి గారి తీర్పులు లేనిదే అది అచరణకు అర్థాత లేనిదైనది. ఇలా వీడినది, వీపుల వెనుక పారవేసినదైనది. న్యాయమూర్తి గారు అనగా హదీసులు భ్రమతో కూడిన దుమ్ము, ధూలిపట్టిన వష్టములను ధరించి వున్నారు. కావున అవి అబద్ధమునకు అతీతమనే నమ్మకము లేదు. ఎందుకనగా అబద్ధమునకు ఆస్కారమున్న విషయమునే భ్రమ అందురు. ఇటువంటి పిరిస్తితిలో మన చేతిలో నమ్మకమైనదిగా పవిత్ర భుర్జాన్ లేదు, హదీన్ కూడ లేకుండా పోయెను. అనగా రెండింటిని

చక్కాల్యీ-బట్టాల్యీ చర్చపై సమీక్ష

కోల్పోయాము. ఇదే తప్పిదము అనేకులను నాశనము చేసినది. ☘

ఏ సత్పుధమును వ్యక్తపరచుటకు నేను ఈ వ్యాసమును ప్రాస్తున్నానో అదేమనగా ఇస్లామీయ సన్మార్గములపై స్థిరంగా వుండుటకు మూడు మూలములు వున్నవి. (1) పవిత్ర ఖుర్జాన్: ఇది అల్లాహ్ తఱలా గ్రంథము. దీనిని మించి నమ్మకమైన, నిశ్చయమైన శాసనము మరొకటి మన చేతిలో లేదు. ఇది దైవ శాసనము. ఇది సందేహము, భ్రమల కల్పితములకు అతీతమైనది.

❖ సూచన: నేను ఈ పుస్తకమును ముగించుటకు ఇంకా రెండు, మూడు వరుసలు మిగిలి వుండగా నాకు గట్టిగా నిద్ర వచ్చేను. కావున విధి లేక కాగితమును ప్రక్కకు పెట్టి నేను నిద్రపోయాను. అప్పుడు స్వప్నములో హోల్యీ ముహమ్మద్ హుసేన్ బట్టాల్యీ గారు, హోల్యీ అబ్దుల్లాహ్ చక్కాల్యీ గారు నాకు కనిపించారు. నేను వారిద్దరిని ఉద్దేశిస్తు ఇట్లన్నాను.

خَسَفَ الْقَمِرُ وَالشَّمْسُ فِي رَمَضَانٍ - فِي بَأْيَ الْأَرْبَعَكَمَائِذِينَ

అనగా చంద్రునికి, సూర్యునికి రమజాన్‌లో గ్రహణము సంభవించేను. కావున మీరిద్దరు ! అల్లాహ్ వరమును ఎందుకు తిరస్కరిస్తున్నారు. అనంతరం స్వప్నములో నేను నా సోదరులు అబ్దుల్ కరీమ్ గారితో ఇట్లన్నాను. ఇచట వరములు అనగా నేనే. తర్వాత నేను ఒక వరండా పైపు చూడగా అందులో ఒక దీపము వెలుగుతుంది. కావున అది రాత్రి సమయమని తెలుస్తుంది. పైన తెలుపబడిన దివ్యవాణిని అదే దీపము వెలుగులో కొందరు వ్యక్తులు పవిత్ర ఖుర్జాన్ తెరిచి కొన్ని వాక్యములను ప్రాస్తున్నారు. అనగా ఇదే రకంగా అది పవిత్ర ఖుర్జాన్‌లో గలదు. వారిలోని ఒక వ్యక్తిని నేను గుర్తు పట్టగా వారు మియాం నబీ బష్ణు రఘూగర్ అమృత్సర్ గారని తెలిసినది. (సమాప్తం)

(2) సున్నత్త: ఇచట అప్పొహదీన్ వర్గీయుల సూత్రములను అనుసరించక మేము మాట్లాడుతున్నాము. అనగా హదీసు వర్గీయుల మాదిరిగా మేము హదీసును సున్నత్తను ఒకటే అని భావించము. వాస్తవానికి హదీసు వేరే విషయము, సున్నత్త వేరే విషయము. సున్నత్త అనగా కేవలం హజుత్ ముహమ్మద్ సల్లం కర్మలని మేము భావిస్తాము. మొదటి నుండి అది నుండి కొనసాగుతుంది. ఆరంభము నుండి పవిత్ర ఖుర్జాన్ తో పాటే మొదలైనది. ఎల్లప్పుడు దీనికి తోడుగా నడుచును. ఇదే విషయమును మనము మరో విధంగా ఇట్లు చెప్పగలము. పవిత్ర ఖుర్జాన్ అల్లాహ్ తఱలా వాఖ్యము కాగా సున్నత్త దైవ ప్రవక్త సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం కర్మలు. అది నుండి కొనసాగుతున్న అల్లాహ్ తఱలా ఆచారమేమన గా అల్లాహ్ తఱలా వాఖ్యములను దైవ సందేశహరులు అలైహిముస్లాం ప్రజల సన్మానము కొరకు తీసుకొస్తారు. తద్వారా వారు తమ కర్మల ద్వారా అనగా ఆచరణాత్మకంగా ఆయా వాఖ్యమును ప్రజలు స్ఫురింగా అర్థము చేసుకొనుటకు వివరిస్తారు. ఆయా వాఖ్యములను వారు స్వయంగా ఆచరిస్తూ ఇతరుల ద్వారా పాటింపజేస్తారు. (3) సన్మానమునకు మూడవ మార్గము హదీసు. మా దృష్టిలో హదీసులు అనగా కథనముల రూపంలో వివిధ కథకుల ద్వారా హజుత్ ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం అనంతరం వంద, నూట యాబై సంవత్సరములు గడిచిన తర్వాత సమకూర్చబడినవి. కనుక సున్నత్త మరియు హదీసులో గల భేదమేమనగా సున్నత్త ఒక ఆచరణ పద్ధతి. అది మొదటి నుండి కొనసాగుతుంది. దానిని హజుత్ ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం స్వహస్తముతో ప్రారంభించారు. అందుకే అది నమ్మకములో పవిత్ర ఖుర్జాన్ తర్వాత ద్వితీయ స్థానములో వున్నది. పవిత్ర

చక్కాల్యీ-బట్టాల్యీ వర్షపై సమీక్ష

ఖుర్జెన్ ప్రచారమునకు హజుత్ ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం నియమించ బడినట్టే సున్నత్తును స్థాపించుటకు కూడ నియమించబడిరి. కావున పవిత్ర ఖుర్జెన్ నమ్మశక్యమైనట్టే సున్నత్తు సైతం వరుసగా ఆచిరించబడుతున్నందున నమ్మశక్యమైనదే. ఈ రెండు సేవలను హజుత్ ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం తమ స్వహస్తములతో చేసి చూపారు. ఈ రెండింటిని తమ కర్తవ్యముగా భావించారు. ఉదాహరణకు నమాజ్ కొరకు ఆదేశించబడినప్పుడు హజుత్ ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం ఈ దైవ వాఖ్యమును తమ కర్మతో విశదీకరించిరి. ఘజర్ నమాజు కొరకు ఇన్ని రకాతులు, మధ్రీబ్లో ఇన్ని, ఇతర నమాజులలో ఇన్నిన్ని రకాతులని ఆచరణాత్మకంగా చూపించారు. ఇలాగే హజ్ కూడ చేసి చూపారు. తాము స్వయంగా వేలాది అనుచరుల ద్వారా ఈ ఆచరణను అనుసరింపజేసి చాలా పెద్ద స్థాయిలో ఈ ఆచరణను స్థాపించిరి. సారాంశమేమనగా ఆచరణ రూపంలో సమాజములో ఇప్పటి వరకు వరుసగా కొనసాగుతున్నట్లు కనిపిస్తున్న దాని పేరే సున్నత్తు. కాని హదీసును హజుత్ ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం తమ సమక్షములో ప్రాయించలేదు, వాటిని సమకూర్చుటకు ఎలాంటి ఏర్పాట్లు చేయలేదు. కొన్ని హదీసులను హజుత్ అబ్యాబకర్ రజియల్లాహు తలులా అన్వయి సమకూర్చిరి. కాని నిష్టాపరత ఆలోచనతో వీటిని నేను నేరుగా వినలేదు, వాస్తవికత అల్లాహ్ తత్తులాకే తెలుసునని భావించి వారు ఆ హదీసులన్నిటిని దహనం చేసిరి. ఆ అనుచరుల రజియల్లాహు అనవుమ్ కాలము గడిచిపోయిన తర్వాత అనుచరుల అనుయాయుల శిష్యువుల దృష్టిని హదీసులను పోగు చేయవలెననే విషయము వైపు అల్లాహ్ తత్తులా మళ్ళించెను. హదీసులను ప్రోగు

చేసేవారిలో అధికులు మంచి నిష్టాపరులు, ధర్మమూర్తులే వుండిరనుటలో సందేహము లేదు. వారు శక్తి వంచన లేకుండా హదీసులను పరీక్షించారు. కల్పితమని వారి దృష్టికి వచ్చిన హదీసులను వారు వదిలి పెట్టారు. అనుమానాస్పదమైన కథకుని హదీసును వారు స్వీకరించ లేదు. చాలా శ్రమించారు. కాని ఇదంతా సమయము గడిచిన తర్వాత జరిగిన చర్య. కావున మొత్తం ఊహజనితమైనదే. అయినను ఆయా హదీసులన్ని అనవసరమైనవి, పనికిరానివి, నిరుపయోగమైనవి, అసత్యమైనవని అనుట ఫోరమైన అన్యాయమగును. వాటిని ప్రాయుటలో ఎంత జాగ్రత్త పాటించబడెననగా, ఎంతటి పరిశోధన, విమర్శ సూత్రము పాటించబడెననగా ఇతర మతములలో దీనికి సాటి లేనే లేదు. యూదులలో కూడ హదీసులున్నావి. హజ్రత్ మసీహాకి పోటీగా కూడ హదీసులను పాటిస్తారనబడే ఆ యూదుల వర్గమే వుండెను. కాని ఇస్లామీయ హదీసు నిపుణుల వలె యూదుల హదీసు నిపుణులు హదీసులను ప్రోగు చేసినట్లు ఎక్కుడ నిరూపించలేదు. హదీసులు ప్రోగు కానంత వరకు ప్రజలకు నమాజుల రకాతులు తెలియవు, హజ్ చేసే పద్ధతి తెలియదని అనుట సమంజసము కాదు. ఎందుకనగా వరుసగా ఆచరణ సున్నత్ ద్వారా వారిలో ఏర్పడెను, ఇస్లాం నియమ నిబంధనలు వారికి నేర్చబడెను. కావున చాలా కాలము తర్వాత ప్రోగు చేయబడిన ఈ హదీసులు లేకున్నను ఇస్లాంకు ఎలాంటి అభ్యంతరము లేకుండెను. ఎందుకనగా పవిత్ర ఖుర్రెన్, వరుసగా వస్తున్న ఆచరణ ఆయా అవసరములను పూర్తి చేసెను. కాని హదీసులు ఈ కాంతిని పెంచెను. తద్వారా ఇస్లాం సంపూర్ణముగా ప్రకాశిస్తున్నది. పవిత్ర ఖుర్రెన్, సున్నత్ కొరకు హదీసులు సాక్షముగా నిలిచినవి. తర్వాత ఏర్పడిన అనేక వర్గముల

చక్కాల్యీ-బట్టాల్యీ చర్చపై సమిక్ష

లో స్వచ్ఛమైన వర్గములకు ఈ సరియైన హదీసుల ద్వారా అమితమైన ప్రయోజనము కలిగినది. కావున సరియైన విశ్వాసమేమ నగా అప్పెలూ హదీసుల వలె హదీసులకు పవిత్ర ఖుర్జెన్పై ప్రాధాన్యతనివ్వపటనని, వాటి కథనములు పవిత్ర ఖుర్జెన్ బోధనలకు విరుద్ధముగా వున్నచో ఆయా కథనములకు పవిత్ర ఖుర్జెన్పై ప్రాధాన్యతనిచ్చి, ఖుర్జెన్నను విడిచిపెట్టాలని నమ్మి కూడదు. మాల్యీ అబ్బల్లాహ్ చక్కాల్యీ మాదిరిగా హదీసులను కేవలం అనవసరమైనవి, అనత్యమైనవని కూడ భావించరాదు. ఖుర్జెన్, సున్నత్తను హదీసుల కొరకు కొలమానముగా భావించ వలెను. పవిత్ర ఖుర్జెన్, సున్నత్తకు వ్యతిరేకము కాని హదీసును తలవంచి స్వీకరింపటెను. ఇదే సత్యధము. దీనికి కట్టబడి వుండే వారికి శుభాకాంక్షలు. ఈ సూత్రమును పాటించకుండా హదీసుల ను తిరస్కరించుటలు అతి దురదృష్టవంతులు, అవివేకులు. ☺

❖ సూచన: నేడు రాత్రి నాకు స్వప్నములో ఇట్లు చూపబడెను. ఒక మంచి వృక్షము తియ్యని, అందమైన ఘలములతో నిండి వున్నది. ఒక వర్గము అనవసరంగా, బలవంతంగా వేర్లు లేని, పైపైన వున్నటువంటి ఒక మొక్కను దానిపై ఎక్కించదలచిరి. ఆ మొక్క అల్పాల్పా పశుగ్రాసం (*Cuscuta epithymum*) మాదిరిగా వున్నది. ఆ మొక్క ఆ వృక్షముపై ఎక్కుతున్న కొద్ది దాని ఘలములకు నష్టము కలిగిస్తున్నది. తద్వారా ఈ అందమైన వృక్షము చెడిపోతూ అందవిహినంగా మారుతుంది. ఎటువంటి ఘలములు ఆ వృక్షము నుండి ఆశించబడెనో అవి వృధా అయ్యే గట్టి అనుమానము ఏర్పడడమే కాక కొన్ని వృధా అయిపోయినవి. అప్పుడు ఈ విషయమును చూచి నాకు తీవ్ర ఆందోళన కలిగెను. నాకు జాలి కలిగి ఒక పుణ్యాత్మకు, పవిత్ర మానవుని రూపంలో నిలబడి

ఏదేని హదీసు పవిత్ర ఖుర్జాన్, సున్నత్కు విరుద్ధముగా, వ్యతిరేకంగా లేనిచో అది ఎంతటి తక్కువ స్థాయి హదీసు అయినను దానిని ఆచరించుట, మానవుడు సిద్ధము చేసిన ఫిబ్రొ (తీర్పుల) పై దానికి ప్రాధాన్యత ఇచ్చుట మన జమాత్త కర్తవ్యము కావలెను. హదీసులో ఏదేని సమస్యకు పరిష్కారము లభించనిచో, ఇంకా సున్నత్, పవిత్ర ఖుర్జాన్లో సైతం లభించనిచో హన్స్ ఫిబ్రొను ఆచరించవలెను. ఎందుకనగా ఆ వర్ధము అధికంగా దైవ అభీష్టము ప్రకారము గలదు. ప్రస్తుత మార్పుల వలన హన్స్ ఫిబ్రొ ఏదేని సరియైన తీర్పు ఇవ్వలేని పరిస్థితిలో ఈ సంస్క విద్యావంతులు తమకు అల్లాహ్ తత్తలా ప్రసాదించిన తెలివితేటలను ఉపయోగించి ముందడుగు వేయవలెను. కానీ మాలీస్ అబ్బుల్లాహ్ చక్కాల్మీ మాదిరిగా అనవసరంగా హదీసులను తిరస్కరించకూడదని జాగ్రత్త పడవలెను. పవిత్ర ఖుర్జాన్, సున్నత్కు విరుద్ధముగా ఏదేని హదీసును పొందినచో ఆ హదీసును నిశ్చయముగా విడిచి పెట్టండి. మన జమాత్త అబ్బుల్లాహ్ కంటే ఎక్కువగా అప్పేహదీసు కు సమీపములో వున్నది. అబ్బుల్లాహ్ చక్కాల్మీ పనికిమాలిన

వున్న వ్యక్తిని ఇది ఏ చెట్టు, ఇది ఎటువంటి మొక్క అని నేను ప్రశ్నించాను. ఈ పెద్ద వృక్షము దైవ శాసనమైన పవిత్ర ఖుర్జాన్. ఈ మొక్క పవిత్ర ఖుర్జాన్కు వ్యతిరేకమైన, విరుద్ధ హదీసులు, వచనములు మొదలగునవని అతడు బదులిచ్చెను. వీటి ఆధిక్యత ఆ వృక్షమును అణచివేస్తున్నది, దానికి నష్టము కలిగిస్తున్నది. అప్పుడు నాకు మెలకువ వచ్చెను. నేను నిద్ర లేవగానే రాత్రి పూట ఈ వ్యాసమును ప్రాస్తున్నాను. ఇక దీనిని ముగిస్తున్నాను. నేడు శనివారము, రాత్రి 12 గం॥ల 40 నిమిషముల సమయము అవుతుంది. సకల సంకీర్తనములకు అర్పుడు అల్లాహ్యాయే. (సమాప్తం)

చక్కాల్యీ-బట్టాల్యీ చర్చపై సమీక్ష

అభిప్రాయాలతో మనకు ఎలాంటి సంబంధము లేదు. హదీసుల గురించి అబ్బుల్లాహ్ చక్కాల్యీ కలిగి వున్నటువంటి విశ్వాసములను మన జమాతులోని ప్రతి ఒక్కరు విసిగివేసారి హృదయపూర్వకంగా ద్వేషించవలెను. ఇటువంటి వ్యక్తుల సహవాసమును సాధ్యమైనంత వరకు ద్వేషించండి. ఎందుకనగా ఇతర వ్యతిరేకుల కంటే ఎక్కువగా ఈ వర్ధము సన్మార్గము నూండి దూరమైనది. ♦ ఇలాగే వారు మౌల్�యీ ముహమ్మద్ హుస్సేన్ వర్ధము వలె హదీసు గురించి గరిష్ణానికి పాల్పడకుండా, అబ్బుల్లాహ్ మాదిరిగా కనిష్ఠానికి కూడ పాల్పడక ఈ విషయములో సమొన్నత మార్గమును తమ కొరకు నిర్ణయించు కోవలెను. అనగా పూర్తిగా విడిచిపెట్టిన, పీపు వెనుక విసిరివేసిన దాని వలె పవిత్ర ఖుర్జాన్ అగు విధముగా దీసులను తమ కొరకు సర్వమని భావించరాదు. ఇదే విధంగా ప్రవక్త హదీసులు మొత్తానికి వృథా అయ్యే రీతిలో హదీసులను ఖండించుట, అనవసరమైనవి అని నిర్ణయించకూడదు. ఇలాగే మహో ప్రవక్త సల్లల్లాహు అలైహిఏ వసల్లం ఖత్తె నబువ్వత్తును నిరాకరించకూడదు. అలాగే ఈ సమాజము కొరకు దైవ సంభాషణలు, దివ్యవాణిల ద్వారము

♦ అదే రోజు రాత్రి ఒక దైవవాణి మూడు గంటల 2 నిమిషము ఇట్లు అందినది.

مَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِيْ بَنْتَلِيْهِ بِذِرْيَةٍ فَإِسْقَةٌ مُلْحَدَةٌ يَمْبَلُونَ إِلَى الْدُّنْيَا وَلَا يَعْبُدُونَنِيْ شَيْئًا
అనగా పవిత్ర ఖుర్జాన్ నుండి దూరము పోయిన వ్యక్తిని మేము దొర్ఘాగ్య సంతానముతో జోడింతుము. తద్వారా వారు నాస్తిక జీవితము గడువుదురు. వారు ప్రాపంచికము వైపు ప్రొగ్గుదురు. నన్ను ఆరాధించు భాగ్యము వారికి లభించదు. అనగా ఇటువంటి సంతానము అంతము వుభము కాదు. పశ్చాత్తాపము, నిష్ఠాపరత అవకాశము వారికి లభించదు. (సమాప్తం)

పూర్తిగా మూసి వేయబడే విధంగా ఖత్తె నబువ్వత్ అర్థమని భావించకూడదు. అంతిమ గ్రంథము, చివరి శాసనము పవిత్ర ఖుర్జెన్ అని, దీని తర్వాత ప్రశ్నయ దినము వరకు శాసనముతో కూడిన ప్రవక్త గాని లేదా హజుత్ ముహమ్మద్ సల్లల్హహు అలైహి వసల్లం విధేయత అనుసరించనిదే ప్రవక్త అవతరించలేదని మా విశ్వాసము. నిశ్చయముగా ప్రశ్నయ దినము వరకు ఈ ద్వారము మూసివేయబడినది. ప్రవక్త సల్లం అడుగుజాడలలో నడిచేవారి కొరకు ప్రశ్నయ దినము వరకు దైవవాణి వరముల ద్వారములు తెరిచే వున్నవి. అనుసరణకు ఘలితమైన దైవవాణి ఎన్నడు నిలిపి వేయబడదు. కాని శాసనముతో కూడిన ప్రవక్తుత్వము లేదా స్వతంత్ర ప్రవక్తుత్వము నిలిపి వేయబడినది.

وَلَا سِبْلٌ إِلَيْهَا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَمَنْ قَالَ أَنِّي لَسْتُ مِنْ أَمَّةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
وَادْعَى أَنَّهُ نَبِيٌّ صَاحِبُ الشَّرِيعَةِ أَوْ مَنْ دُونَ الشَّرِيعَةِ وَلَيْسَ مِنَ الْأَمَّةِ فَمُثَلُّهُ كَمُثَلُّ رَجُلٍ
غَمِرَهُ السِّبْلُ الْمُنْهَمَرُ فَالْقَاهُورَ إِهٰهٰ وَلَمْ يَغُادِرْ حَتَّى مَاتَ۔

దీని వివరములు ఇట్లు గలవు. హజుత్ ముహమ్మద్ సల్లల్హహు అలైహి వసల్లం ఖాతముల్ అన్నియూ అని వాగ్దానము చేసిన చోటనే సంపూర్ణ అనుసరణ పొందిన వారు, దైవవాణి, దివ్యవాణి ప్రసాదించబడిన వారికి వారు సల్లం తమ ఆధ్యాత్మికత వలన తండ్రిగా వుందురని సూచించబడెను. ఇదే విషయమును అల్లాహ్ తఱలా పవిత్ర ఖుర్జెన్లో ఇట్లు ప్రస్తావించెను.

مَا كَانَ مُحَمَّدًا أَبَا أَحَدٍ مِّنْ رِجَالِ الْكُمْرِ وَلِكُنْ رَسُولُ اللَّهِ وَخَاتَمُ النَّبِيِّينَ

అనగా ముహమ్మద్ మీలోనుండి ఏ పురుషునికి తండ్రిగా లేకుండిరి, లేరు, వుండరు. కాని అల్లాహ్ ప్రవక్త. దీని కంటే అధికముగా ప్రవక్తల ముద్ర అనగా ధృవీకరణ. (అల్ అహ్మాబ్ -33:41)

చక్కాల్యీ-బట్టాల్యీ చర్చపై సమీక్ష

లాకిన్ పదము అరబి భాషలో ఇస్త్రీడీరాక్ కొరకు వాడబుతుంది. అనగా గత వాక్యములోని విషయమును తిరస్కరించుటకు వస్తుంది. కావున ఈ సూక్తిలోని మొదటి భాగములో ఏ విషయము నిరాకరించబడేనో అనగా హాజిత్ ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహిపా వసల్లం వ్యక్తిత్వము గురించి వారు శారీరకంగా ఒక పురుషునికి తండ్రి కారనే విషయము నిరాకరించబడేను. కనుక లాకిన్ ఆనే పదముతో నిరాకరించబడిన విషయమును సానుకూలంగా మారుస్తు హాజిత్ ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహిపా వసల్లంను ప్రవక్తల ముద్గ్రగా నిర్ణయించబడేను. దీని భావమేమనగా వారి తర్వాత ప్రవక్తుత్వ శుభములు నేరుగా ఎవరు పొందలేరు. ఇప్పుడు ప్రవక్త సల్లం అనుసరణ ముద్గ్ర పడిన తన కర్మల వలన మాత్రమే ఎవరైనా ప్రవక్తుత్వ విశిష్టతను పొందగలరు. ఈ విధంగా మహా ప్రవక్త సల్లల్లాహు అలైహిపా వసల్లంకు అతడు కుమారునిగా, వారసునిగా నిలుచును. సారాంశమేమనగా ర్షీశాంకుమో^{అన్} అనగా నీ వ్యతిరేకియే మగ సంతానము లేని వారిగా నిరూపింప బడునని నమ్ముము. (అల్ కౌసర్-108 :4) సూక్తిలో చేయబడిన విమర్శకు సమాధానమిచ్చుటకు ఈ సూక్తిలో ఒక రకంగా మహా ప్రవక్త సల్లల్లాహు అలైహిపా వసల్లం తండ్రి కారని తెలుపబడగా మరో రకంగా తండ్రి అని నిర్ధారించబడేను. ఈ సూక్తి ఉద్ధేశమే మనగా శాసనరహితమైన ప్రవక్తుత్వమైనను భవిష్యత్తులో ఏ వ్యక్తి నేరుగా ప్రవక్తుత్వ స్థానము పొందలేదు. కాని ముహమ్మదీయ ప్రవక్తుత్వముతో లబ్ధి పొంది, ప్రయోజనము కలిగి ప్రవక్తుత్వము పొందవచ్చును. అనగా ఇటువంటి పరిపూర్ణ వ్యక్తి ఒక వైపు సమాజములో పుట్టినవాడై వుండవలెను మరో వైపు ముహమ్మదీయ ప్రవక్తుత్వ విశిష్టతలను కూడ తమలో కల్పించుకొనవలెను. ఈ

తరహాలో కూడ సమాజములోని శ్రమించే వృక్తులకు నిరాశ కలిగించినచో నవ్యాజుబిల్లాహ్ మహో ప్రవక్త సల్లల్లాహు అలైహిఏ వసల్లం రెండు రకాలుగా సంతానరహితులుగా నిలుస్తారు. అనగా శారీరకంగా వారికి ఏ కుమారుడు లేదు ఆధ్యాత్మికంగా సైతం వారికి ఏ కుమారుడు వుండడు. ఫలితముగా మహో ప్రవక్త సల్లల్లాహు అలైహిఏ వసల్లంను సంతానరహితుడని విమర్శించిన విమర్శకుని మాట నిజమగును.

మహో ప్రవక్త సల్లల్లాహు అలైహిఏ వసల్లం తర్వాత స్వతంత్ర ప్రవక్తుత్వము అనగా నేరుగా లభించే ప్రవక్తుత్వ గొధ్వరము ప్రతయ దినము వరకు మూసి వేయబడినదని, ఎవరైనా ఈ

మీలో 30 మంది దజ్జాత్ము వస్తారని, వారిలోని ప్రతి ఒక్కడు ప్రవక్తుత్వ ప్రకటన చేయునని మా ప్రవక్త సల్లల్లాహు అలైహిఏ వసల్లం మాకు శుభవార్త అందించిరని కొందరు అవగాహన లేని ముల్లాలు నన్ను ఉద్దేశించి విమర్శిస్తారు. దీనికి సమాధానమేమనగా ఓ అమాయకులారా! దౌర్ఘాగ్యులారా! మీ అదృష్టములో 30 మంది దజ్జాత్ము మాత్రమే ప్రాయబడిరా. 14వ శతాబ్దములోని ఐదవ భాగము కూడ గడిచి పోయినది. ఖిలాఫత్ చంద్రుడు తమ పరిపూర్వతలో 14 సంఖ్యను పూర్తి చేసుకున్నాడు. ఈ విషయమునే ప్రపంచము అంతము కాబోతున్నది. కాని మీ దజ్జాత్ము మాత్రం ముగియడం లేదు. మీరు మరణించేంత వరకు మీకు తోడుగా వుంటారు కావచ్చును. ఓ అమాయకులారా! షైతాన్ అనబడే దజ్జాల్ మీ లోనే వున్నాడు. అందుకే మీరు సమయమును గుర్తింపడం లేదు. ఆకాశ సంకేతములను మాడడం లేదు. కాని

చక్కాల్యో-బట్టాల్యో చర్చపై సమీక్ష

సమాజములో పుట్టునిదే, హాజిత్ ముహమ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం బానిసత్యము వహించనిదే ఎవరైనా ఏ రకంగాను మహో ప్రవక్త సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం తర్వాత అవతరించరని నిర్ధారణ అయ్యెను. ఇటువంటి పరిస్థితిలో హాజిత్ ఈసా అలైహిసులాంను ఆకాశము నుండి దింపుట, పైగా వారిని ఈ సమాజపు వ్యక్తిగా నిర్ణయించుట, వారి ప్రవక్తుత్వమును ముహమ్మదీయ ప్రవక్తుత్వము తో లభీ పొందిన, ప్రయోజనము కలిగినదని నిర్ధారించుట ఎంతటి కల్పితము, నటన. గతములోనే ప్రవక్తగా అవతరించిన వ్యక్తి గురించి అతని ప్రవక్తుత్వము మహో ప్రవక్త సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం ప్రవక్తుత్వ దీపముతో లభీ పొందినదని అనుట ఎలా సమంజసమగును. అతని ప్రవక్తుత్వము ముహమ్మదీయ ప్రవక్తుత్వ దీపముతో లభీ పొందనిచో వారు ఈ సమాజపు వ్యక్తి అని ఏ రకంగా అనబడుదురు. అనుసరించిన ప్రవక్త నుండి ప్రతి ప్రత్యేకత పొందని వరకు సమాజము అనే విషయము ఏ వ్యక్తికి సరి తూగదు. ఇంత గొప్ప ప్రవక్త అనబడిన వ్యక్తి మరొకరి సమాజపు వ్యక్తి ఎలా అగును. అతడు స్వతంత్ర ప్రవక్త అగును. మహో ప్రవక్త సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం తర్వాత అవతరించే ఆవకాశము అతనికి లేనే లేదు. పై సూక్తి అనుసారము అతనికి లభించిన స్వతంత్ర ప్రవక్తుత్వము అతని నుండి లాక్ష్మాని మహో ప్రవక్త విధేయత వలన అతనికి క్రొత్త ప్రవక్తుత్వము లభించునని అన్నచో అలాంటప్పుడు

మీపై విచారము ఎలా! నా లాగే మూసా తర్వాత 14వ శతాబ్దములో అవతరించిన వారిని కూడ దుష్ట యూదులు దజ్జాల్ అని నామకరణం చేసి వుండిరి. మనసులు ఒకే రకంగా వున్నవి. ఓ అల్లాహో కరుణించుము. (సమాప్తం)

ఉత్తమ సమాజము అని పేరు పొందిన వ్యక్తి మహా ప్రవక్త సల్లం ప్రవక్తుత్వ విధేయత వలన ఈ స్థాయిని పొందుటకు అధిక అర్ఘ్యాడగును. హాజిత్ ఈసా అలైపిాస్పులాంను ఆకాశము నుండి దింప వలసిన అవసరము లేనే లేదు. ఎందుకనగా ఈ సమాజపు వ్యక్తికి ముహమ్మదీయ ప్రవక్తుత్వ విశిష్టతలు లభించు ఆస్మారముండగా మరొకరిని ఆకాశము నుండి దింపుట అర్ఘ్యాన్ని హక్కును హరించుటయే అగును. ఈ సమాజపు వ్యక్తికి ప్రయోజనము కలుగకుండా ఏ విషయము ఆటంకము కలిగిస్తుంది! ఎందుకనగా ఇటువంటి పరిస్థితిలో ముహమ్మదీయ శుభము ఆదర్శమనుటలో ఎవరికి అనుమానము కలుగదు. ఒక ప్రవక్తను ప్రవక్తగా చేయుటలో అర్థమేముంది. ఉదా॥ ఒక వ్యక్తి బంగారము చేస్తానని ప్రకటించిన తర్వాత ఒక మట్టి ముద్దను విసిరి ఇది బంగారమైనదని చూపింపినచో అతడు బంగారము చేయుటలో గొప్ప నిపుణుడని నిరూపితమగును. కావున ఈ సమాజపు వ్యక్తిని తమ విధేయత శుభముతో ప్రవక్తగా చేసినచో మహా ప్రవక్త సల్లల్లాహు అలైపిా వసల్లం శుభముల గొప్పతనము బహిర్భతమగును. లేనిచో గతములోనే ప్రవక్తగా వున్నటువంటి వ్యక్తిని మొదట సమాజపు వ్యక్తిగా నిర్ణయించి, అనంతరం అతడు ఈ సమాజపు వ్యక్తి అయినందున అతనికి ప్రవక్తుత్వ స్థానము లభించినదని వాదించుట ఎంతటి అసఫలము, దుర్మార్గమగును. ఈ రెండు విషయములు విరుద్ధమని అనుటయే యదార్థము. ఎందుకనగా హాజిత్ మసీహ్ ప్రవక్తుత్వ వాస్తవికత ఏమనగా అది వారికి మహా ప్రవక్త సల్లల్లాహు అలైపిా వసల్లంను అనుసరించకుండానే నేరుగా లభించినది. హదీసు మక్కా అమా అనగా అతడు మీలో నుండి అగును దాని ప్రకారము ప్రతి ఒక్క విశిష్టత వారికి

చక్కాల్యీ-బట్టాల్యీ చర్చపై సమీక్ష

ముహమ్మదీయ ప్రవక్తుత్వము నుండే లభించినదని దీని అర్థమగును. వారి ప్రవక్తుత్వ విశిష్టత ముహమ్మదీయ ప్రవక్తుత్వ దీపముతో ప్రయోజనము పొందలేదని మేము ఇంతకు ముందు ఇప్పుడే నిరూపించాము. ఇవే రెండు విషయములు విరుద్ధమైనవి. హజుత్ ఈసొ సమాజపు వ్యక్తి అనబడుదురు కాని ముహమ్మదీయ ప్రవక్తుత్వముతో వారికి ఎలాంటి లభ్య కలుగదని మీరు చెప్పినచో ఈ సమాజపు వ్యక్తిగా మారే అవకాశము కూడ వారికి లేదు. ఎందుకనగా తన విశిష్టత మొత్తం అనుసరణ ద్వార పొందినప్పుడే అతడు సమాజపు వ్యక్తి అనబడునని కూడ మేము ఇప్పుడిప్పుడే ప్రస్తావించాము. దీనిని పవిత్ర ఖుర్రాతెన్ పదే పదే నొక్కి చెప్పినది. విధేయతకు అర్పుడైన తన ప్రవక్త ద్వారా లభ్య పొందుటకు ఒక సమాజపు వ్యక్తి కొరకు ద్వారము తెరిచి వున్నదని స్పష్టమైనందున నటిస్తు మరో మార్గమును అనుసరించుట, రెండు పరస్పరం విరుద్ధమైన విషయములను కలుపుట ఎంతటి అవివేకమగును. అనుసరణ ద్వారా ఎలాంటి ప్రత్యేకత పొందని వ్యక్తి సమాజపు వ్యక్తి ఎలా అనబడును. దైవవాణి పొందు ప్రకటనకు దైవవాణి తమ మాతృ భాషలో అగును, అరబ్బిలో కాదని విమర్శించే కొందరు అమాయకుల విమర్శ కూడ అర్థరహితమని ఇచట రుజువగును. ఎందుకనగా ముహమ్మదీయ ప్రవక్తుత్వ దీపముతో లభ్య పొందక నేరుగా ప్రవక్తుత్వము పొందినట్లు ప్రకటించిన వ్యక్తికి తమ మాతృ భాష అనివార్యము. కాని ఎవరైతే ముహమ్మదీయ ప్రవక్తుత్వముతో ప్రవక్తుత్వ కాంతులు ఒక సమాజపు వ్యక్తి అయినందుకు పొందునో అతడు తనకు ఆదర్శమూర్తి అయిన ప్రవక్త భాషలో దైవవాణి పొందును. తద్వారా విధేయుడు మరియు విధేయతార్థునిలో ఒక పోలిక ఏర్పడి వారి పరస్పర సంబంధమును నిరూపించును.

విచారమేమనగా వీరు అనేక రకాలుగా హజుత్ ఈసా (ఆ)పై దౌర్జన్యము చేస్తున్నారు. **ఒకటి:** శాపమునకు గురైనారనే విషయమును పరిష్కరించక ముందే వారి శరీరమును ఆకాశానికి ఎక్కిస్తారు. తద్వారా యూదుల అసలు విమర్శ అలాగే వారిపై వుంటుంది. **రెండవది:** పవిత్ర ఖుర్జాన్లో వారి మరణము గురించి ఎక్కడ ప్రస్తావన లేదు. ఇలా వారు దేవుడగుటకు ఒక మార్గము సూచిస్తున్నారు. **మూడవది:** అసఫలమైన స్థితిలో వారిని ఆకాశానికి పంపుతారు. 12 మంది శిష్యులు కూడ భూమిపై లేనప్పుడు, ప్రచార బాధ్యత అసంపూర్ణంగా వున్నప్పుడు వారిని ఆకాశానికి పంచించుట వారి కొరకు ఒక నరకమగును. ఎందుకన గా వారి ఆత్మ సంపూర్ణ ప్రచారమును కోరుకుంటున్నను వారి కోరికకు విరుద్ధంగా వారిని ఆకాశముపై కూర్చోబెడుతున్నారు. నా పని పూర్తి కాక ముందే నేను సజీవంగా ఆకాశానికి లేపబడినను, ఏడవ ఆకాశానికి చేర్చబడినను నాకు ఇందులో సంతోషము కలుగదని నేను నా గురించి మాత్రం చెప్పగలను. నా పని అసంపూర్ణిగా వున్నప్పుడు నాకు సంతోషము ఎలా కలుగును. ఇలాగే వారికి కూడ ఆకాశమునకు పోవుటలో ఎలాంటి ఆనందము లేదు. వాస్తవమేమనగా వారు రహస్యముగా వలస పోయారు. అమాయకులు ఆకాశముపైకి వెళ్లారని భావించారు. అల్లాహ్ సన్మార్గము ప్రసాదించుగాక!

ఇట్లు

ప్రకటనకర్త

మిర్జా గులాం అహ్మద్ ఖాదియానీ

1902 నవంబర్ 27